

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Schall Norbert ügyvéd által képviselt felperesnek a Dél-dunántúli Regionális Államigazgatási Hivatal alperes ellen építési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2009. március 30-án kelt 7.K.20.145/2009/6. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 7. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Baranya Megyei Bíróság 7.K.20.145/2009/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A lerótt 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket a felperes viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Pécs Megyei Jogi Város Közgyűlésének Címzetes Főjegyzője (továbbiakban: elsőfokú hatóság) 2008. március 5-én kelt 09-9/232-6/2008. számú határozatában a felperesi telekszomszéd 2007. október 8-án benyújtott kérelmére engedélyezte a Pécs hrsz alatti ingatlanon meglévő melléképület kipufogó szervizzé történő átépítését. Az ingatlan a Pécs Megyei Jogi Város Közgyűlésének Pécs Építési Szabályzatáról és Szabályozási Tervéről szóló 31/2006.(09.30.) számú rendelete (PÉSZ) alapján a Vt-215474. számú, településközpont vegyes zónába (Vt.), városi zárt építési kategóriába tartozik (2), amely nem kialakult (1), és zártsorúan beépíthető (5), megengedett legkisebb telekméret 600 m² (4), megengedett legnagyobb beépítettség max. 60% (7), megengedett építmény magasság 6,0-10,0 méter (4).

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd a 2008. november 18-án kelt határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte. Állította, hogy az engedélyezési tervdokumentáció nem valós adatokat tartalmaz, ezért a beépítés mértékét és a zöldfelület nagyságát megállapítani, és az adatokat az előírásokkal egybevetni nem lehet, különösen, hogy az elsőfokú hatóság nem

tartott helyszíni szemlét, így a tényállást nem tisztázta. Állította, hogy a műszaki leírás szerint felhasználásra kerülő anyagok azt valószínűsítik, hogy az épület teljesen elbontásra kerül, és az építtető új épületet létesít. Kifogásolta, hogy az alperes az elsőfokú határozatot helybenhagyta, de a másodfokú szakhatóság állásfoglalásában tett kiegészítésekre határozatának rendelkező részében nem, csak indokolásában utalt. Hiányolta a határozatból azt a kikötést is, hogy csak olyan gépjármű közelítheti meg az ingatlant, melynek bejárása biztosított.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a tervdokumentáció részét képező helyszínrajz a tervezett építési tevékenység szempontjából releváns adatokat tartalmazta, a melléképületek feltüntetésére nem volt szükség, mivel azok vetületi értéke a beépítettség mértékébe nem beszámítható. A becsatolt módosított helyszínrajz alapján igazoltnak találta, hogy a tervezett építkezés megfelel a beépítettségre és zöldfelület mértékére vonatkozó előírásoknak. A felperes másodfokú közlekedési szakhatóság állásfoglalását érintő kifogását alaptalannak találta tekintettel arra, hogy az az elsőfokú szakhatósági állásfoglalást fenntartotta és kizárólag a felperes fellebbezésére tett észrevételeket, melyek rendelkező részbe emelésére nem volt indok. Megállapította azt is, hogy a felperes keresetelési joga nem terjedhet ki az építés során alkalmazni kívánt műszaki megoldások vitatására, mert az jogát, jogos érdekét közvetlenül nem érinti.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 50.§ (1) bekezdését, továbbá a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 339.§, 339/A.§ és 206.§-át. Sérelmezte, hogy a peres eljárás során csatolt és a tényleges állapottól eltérő - valótlan - tényeket rögzítő helyszínrajz engedélyezési eljárásban való felhasználását igazoló új bizonyíték (2009. március 4-i helyszínrajz) ellenére az elsőfokú bíróság nem állapította meg, hogy az alperesi határozat törvénysértő, és a Pp. 339/A.§ rendelkezését, valamint a Pp. 206.§ (1) bekezdését sértve azt a bizonyítékok között értékelte. Álláspontja szerint téves az a megállapítás is, hogy a módosított helyszínrajz bizonyítja a zöldfelület előírásszerű nagyságát. A módosított helyszínrajzot nem tekintette kellő bizonyítóerővel bírónak figyelemmel arra, hogy azt az építtető tervezője készítette.

Az alperes a felülvizsgálati eljárás során ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő az abban hivatkozott okokból.

A Pp. 270.§ (2) bekezdése alapján a jelen felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet - és nem a közigazgatási határozat(ok) -, melyet az elsőfokú bíróság az eljárására irányadó Pp. - és nem a Ket. - szabályai szerint lefolytatott eljárásban hozott meg, ezért az elsőfokú bíróság alkalmazás hiányában nem sértheti a közigazgatási eljárásra vonatkozó szabályokat, így a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Ket. 50.§ (1) bekezdését, mely okból e kifogás érdemi vizsgálatát a Legfelsőbb Bíróság mellőzte.

A jogerős ítélet nem sérti a Pp. 206.§ (1) bekezdését, a Pp. 339.§-át, valamint a Pp. 339/A.§-át, mert a közigazgatási határozat törvényességét érintő releváns tényeket az elsőfokú bíróság feltárta, és a rendelkezésre álló tények és adatok helyes értékelése folytán megalapozottan és jogszerűen minősítette törvényesnek az alperes határozatát az alábbiak szerint.

A Pp. 324.§ (1) bekezdése alapján a közigazgatási perekben is alkalmazandó Pp. 3.§ (2) bekezdése, 213.§ (1) bekezdése és 215.§-a alapján a bíróság az alperesi határozat törvényességét a kereseti kérelem keretei között vizsgálhatja. Ennek körében vizsgálta, hogy a felperes által állított eljárási szabályszegés - tényfeltárás elmaradása - fennáll-e, és ha igen, az az ügy érdemi elbírálására kihatással volt-e, mert csak ez utóbbi esetben helyezhető hatályon kívül a közigazgatási határozat. Tekintettel arra, hogy a felperes az alperes határozatát azért tartotta törvénytörőnek, mert az alperes nem tárta fel az építéssel érintett ingatlanon meglévő állapotokat, az átalakítás engedélyezéséhez szükséges tényeket, továbbá nem valós adatok alapján állapította meg az építési tevékenység jogszabályoknak való megfeleléseit, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta azt is, hogy a felperessel szomszédos ingatlanon a kérelem előterjesztésének idején milyen épületek álltak, azok mindegyikének vízszintes síkban mért vetületi területeinek értéke beszámít-e a telek beépített területébe, illetve ezzel párhuzamosan miként alakul a zöldfelület nagysága, és kapott értékek PÉSZ övezeti előírásainak megfelelnek-e.

Megalapozottan hivatkozott az elsőfokú bíróság arra, hogy az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII.20.) Korm.rendelet (OTÉK) 1. számú mellékletének 93.

pontja alapján a melléképítmények vízszintes vetületét a telek beépített területe számítása során a vetületi területek kiszámításakor figyelmen kívül kell hagyni. A felperes ugyanakkor alappal kifogásolta, hogy a melléképületnek nem minősülő építmény helyes adatainak hiánya a beépítettség mértékének, míg az összes építmény feltüntetésének elmaradása a zöldfelület nagyságának meghatározását befolyásolja, és téves adatokat eredményez.

Az kétségtelen tény, hogy az engedélyezési tervdokumentációhoz csatolt helyszínrajz a szomszédos ingatlan melléképületeit és egyik - építéssel nem érintett - épületének pontos adatait nem megfelelően tartalmazta, azonban az alperes az elsőfokú peres eljárás során - 2009. március 16-án előterjesztett előkészítő iratához mellékelve - csatolta az építtető tervezője által 2009. március 4-én készített helyszínrajzot, amely a periratok között elfekvő fényképfelvételekkel összevetve és a felperes 5. sorszám alatti nyilatkozata szerint is az engedélykérelem előterjesztésekor meglévő és tényleges, valós állapotokat tükrözi. Ez a helyszínrajz a beépítettség és a zöldfelület nagysága tekintetében számításokat is tartalmaz, amely az előírásoknak való megfelelést - beépítettség 34,21% (engedélyezett: max. 60%), zöldfelület nagysága 25,51% (elvárt: 25%) - bizonyítja. A felperes ezen adatok helytállóságának ellenőrzésére szakértői bizonyítást nem kért, a per során előterjesztett bizonyítási indítványa kizárólag arra irányult, hogy a szakértő állapítsa meg a szomszédos ingatlanon meglévő valós állapotot. Ez az indítvány indokoltan került mellőzésre, arra is figyelemmel, hogy a felperes maga is úgy nyilatkozott, hogy az új helyszínrajz a valós állapotot tükrözi.

Az alperes által csatolt, módosított helyszínrajz perbeli jelentőségét az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, mert ez a bizonyíték ugyan alátámasztja a felperes azon kereseti állítását, hogy a tényfeltárást az engedélyezési eljárásban a hatóság részben elmulasztotta, azonban ez az új bizonyíték a hatósági mulasztásnak az ügy érdemi elbírálásra kiható jellegét nem igazolta, mert a tervezett építkezés, átalakítás építési előírásoknak való megfelelése az új adatok alapján is bizonyított, így ezen az alapon nem volt indok az átalakítást engedélyező alperesi határozat hatályon kívül helyezésére.

Az új helyszínrajznak a bizonyítékok közötti figyelembe vétele azért nem sértette a Pp. 339/A.§-át, mert az a határozathozatalakor fennálló tényeket (meglévő épületek elhelyezkedését és méreteit) tartalmazta, így az elsőfokú bíróság azt a határozat törvényességének vizsgálata során értékelési körbe vonhatta.

A felperes az elsőfokú eljárás során nem kifogásolta, hogy az új helyszínrajzot az építtető tervezője készítette, így ezt a felülvizsgálati eljárásban az elsőfokú bíróság ítéletével kapcsolatos kifogásként már nem érvényesítheti.

A fentiek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott és érdemben vizsgálható okokból nem jogszabálysértő, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes a felülvizsgálati eljárásban felülvizsgálati ellenkérelmet és egyéb nyilatkozatot nem terjesztett elő, ezáltal költsége sem merült fel, mely okból a Legfelsőbb Bíróság e körben a döntéshozatalt mellőzte.

A sikertelen felülvizsgálati eljárást kezdeményező felperes a tárgyi illetékeljegyzési jog ellenére a felülvizsgálati kérelmén lerótt a 36.000 forint felülvizsgálati illetéket, ezért annak viselésére a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles.

Budapest, 2010. május 5.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke,
Kincsó sk. előadó bíró, Dr. Kalas Tibor sk. bíró

Dr. Tóth